

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Praefativncvla In Libellum de IX. Rupibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

D. HENRICI

SVSONIS VIRI SANCTIS-
SIMI LIBELLVS DE IX.

RVPIBVS.

PRAEFATIVNCVLA IN LI-
bellum de IX. Rupibus.

Nsignes huius operis ac memo-
ratu dignas Institutiones, qua-
so, mortales omnes serio anim-
aduertant. Quisquis enim li-
brum hunc à capite vsque ad
calcem serio perlegerit, aut
lectitari audierit, is sanè emen-
dare se compellitur, nisi sponte ac dedita opera velit
inuis emori. Quod si pius est, cupitq; sese ad DEVM
conuertere habet hic, vnde perspicue doceatur, modo
velit aduertere, quo itinere ad suam debeat originem
vel principium, nempe DEVM, proficisci. Facile
haec hic discere licet, vbinam quis hereat etiam-
num, aut quibus rebus impediatur, quid eum capti-
uum ac irretitum detineat. Adeoque mortalibus qui-
buscunque liber hic scriptus est, siue peccatis im-
pediti, siue sanctitate etiam quamuis eximia pradi-
ti: id quod intelligent, si legere non recusabunt.
Quatuor autem quaedam complectitur, quorum pri-
mum est, vt quidam amicus DEI ad hunc con-
scribendum librum diuinitus adactus sit: Alterum,
vt peregrina illi simulacra vel visa proposita sint:
Tertium, vt eorum qui fidem Christi proficetur, vitia
perspicue cognouerit: Quartum, vt praesulum quendam
mont. 175

montē conspexerit, IX. distinctū rupibus, quarum singulas Christiani molebant, erantque alia ad sublimiores, donec in ipsum montis supercilium pertingeretur.

VT AMICVM QVENDAM SVVM
Deus compulerit hoc opus con-
ficere.

CAPVT I.

Quodam tempore in Aduentu Domini ante Saluatoris natalem diem contigit, vt quidam admodum manē diuinitus admoneretur intrō se recipere. Is vt erat admonitus, serid id egit, secreti cuiusdam loci, vbi precari solitus erat, ad id secessu petito. Vbi igitur intrō se recepit, miræ quædam & rara ac peregrinæ illi formæ vel simulacra proponebantur. Vnde non parum territus, clamauit ad Dominum: Quidnam, inquires, mi Domine, peregrinis hisce formis ac imaginibus tibi vis? Scis nimirum nihil me præter te vnum, amore complecti, nihil nisi te concupiscere, spectare & velle. Sicq; modis omnibus visis illis se se opposuit. Quod cum enixus ageret, formæ magis ac magis multiplicabantur. Et postquam ita questus erat Domino, atque aduersus formas illas renitebatur, intus ei dictum est: Noli contra hæc visa seu imagines luctari. Feras eas omnes modò necesse est, aut donec videris non te relinquent. Tum ille ad Dominum: Quæso, ait, amantissime Deus, ne indignè ferar. Fiat voluntas tua. Mox igitur vbi suam Deo permittit

Math. 6 & 26